

ním držitelem a naturálním vlastníkem těchto nemovitostí, bylo ovšem usnesení to právem doručeno jen jemu a nikoliv i rekurentům, jichž se podle toho, co uvedeno, zmíněná exekuce vůbec netýkala. Rekurenti nebyli proto ani oprávněni podati rekurs proti tomuto usnesení a učinili-li tak přesto, bylo jejich rekurs již z tohoto důvodu odmítnouti.

Čís. 13658.

Úprava pachtovného při zemědělských pachttech (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Ustanovení § 8 vl. nař. jest jen výjimečné a přichází v úvahu jen, jde-li o nerozvedené manžely, nikoliv v případě, kde na straně pachtýřů jest několik osob.

(Rozh. ze dne 16. června 1934, R I 593/34.)

Václav Š., jeho bratr Josef Š. a jejich matka Anna Š-ová měli v pachtu od obce P. pozemky ve výměře 422 ha. Návrh pachtýřů na úpravu pachtovného oba nižší soudy zamítly, rekursní soud z těchto důvodů: Jest nesporno, že výměra zemědělské půdy, kterou navrhovatelé mají v pachtu od obce města P. přesahuje 250 ha a jest řešiti právní otázku, zda pro předpis § 7 vládního nařízení ze dne 29. července 1933 čís. 164 Sb. z. a n. o úpravě pachtovného při zemědělských pachttech, podle něhož může pachtýř žádati, by pachtovné bylo upraveno, nepřesahuje-li výměra zemědělské spachtované půdy 250 ha, v souzeném případě, kde výměra spachtované zemědělské půdy výši tu přesahuje, avšak při počtu tří spolupachtýřů vzhledem k ustanovení § 8 vládního nařízení, podle kterého se při počítání výměry zemědělské půdy pokládají nerozvedení manželé za osobu jedinou, navrhovatelé mají nárok na úpravu pachtovného či nikoliv. Podle názoru navrhovatelů, opřený právě o ustanovení § 8 vl. nař., protože jde na straně pachtýřů o tři osoby a počet hektarů spachtované zemědělské půdy jest 422 ha, při dělení třemi činí počet hektarů na jednu osobu 141 ha, tedy pod 250 ha, jest prý proto návrh na úpravu pachtovného oprávněný a podle vlád. nařízení přípustný. Soud první stolice návrh spolupachtýřů na úpravu pachtovného napadeným usnesením zamítl odůvodniv to tím, že jest nerozhodno, zda na straně pachtýře nebo propachtovatele jest jedna či více osob, neboť směrodatnou jest jen úhrnná výměra zemědělské půdy pro přípustnost úpravy pachtovného, která v souzeném případě přesahuje nejvyšší výměru 250 ha, a proto podle § 7 vlád. nařízení jest úprava pachtovného vyloučena. Rekursní soud sdílí stanovisko soudu první stolice, jehož odůvodnění bere za své a dodává k němu: Ustanovení § 8 vlád. nařízení jest jen výjimečné a přichází v úvahu jen v případě tam uvedeném, totiž, pokud se týče nerozvedených manželů a nelze předpis ten vztahovati i na případy, kde, jako v souzeném případě, na straně pachtýřů jest více osob. K tomuto názoru dochází rekursní soud v úvaze, že, kdyby bylo správným stanovisko stěžovatelů o počítání výměry zemědělské půdy při návrhu na úpravu pachtovného, podle počtu osob na straně pachtýřů, bylo by bývalo pojato do vládního nařízení. Nestalo-li se tak a v § 8 výslovně

se děje zmínka jen o nerozvedených manželech, jest souditi, že ustanovení tomu nelze dáti výklad, jak činí stěžovatelé, znamenající rozšíření zásady v § 8 zmíněné, zřejmě podle celkové tendence tohoto vládního nařízení, chrániti pachtýře hospodářsky slabší, nechtěné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu neshledav podmínek § 46 (2) zák. ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.

Čís. 13659.

Úprava pachtovného při zemědělských pachttech (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Oznámil-li pachtýř sice včas doporučeným dopisem propachtovateli, že žádá za úpravu pachtovného, avšak ve lhůtě § 7 odst. (1) vl. nař. nepožádal u soudu, by bylo pachtovné upraveno, nemůže býti jednáno o úpravě pachtovného, třebaže v této lhůtě podal propachtovatel u soudu námitky proti mimosoudně mu oznámenému pachtýřovu nároku na úpravu pachtovného.

(Rozh. ze dne 16. června 1934, R I 595/34.)

Návrh pachtýře Františka H-a proti Boženě U-ové na úpravu pachtovného soud první stolice zamítl. D ů v o d y: František H. má v pachtu hospodářství čp. 18 patřící Boženě U-ové. Toto hospodářství má výměru as 70 korců, asi 20 ha. Pro tento pacht platí ustanovení § 7 vládního nařízení ze dne 29. července 1933 čís. 164 Sb. z. a n. Doznáním Boženy U-ové jest zjištěno, že jí František H. oznámil včas doporučeným dopisem, že uplatňuje nárok na úpravu pachtovného podle vl. nařízení. Jak František H. doznává, nedošlo vůbec k dohodě stran o pachtovném. Ve smyslu § 7 cit. vl. nařízení měl pachtýř v době třiceti dnů, co doručeno oznámení Boženě U-ové, se pokusiti o dohodu a pak v dalších patnácti dnech měl žádati u okresního soudu, v jehož obvodu jest hospodářství, hospodářský celek, aby pachtovné bylo upraveno. Jelikož se však tak nestalo, ač pokus o dohodu jest obligatorní, bylo uznati jak shora uvedeno. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by nehledě k uplatňovanému důvodu zamítnutí rozhodl o úpravě pachtovného. D ů v o d y: První soud zjistil, že se oznámení o uplatňování nároku se strany pachtýře propachtovatelce stalo včas; jen pro zmeškání lhůty pro toto oznámení platí sankce § 7 vlád. nař. vyřčená, že pachtýř pozbývá jinak svého nároku. Jinak jest mu na vůli navrhnouti u soudu úpravu pachtovného. Ve lhůtě v § 7 nař. učinila propachtovatelka sama návrh u soudu, by bylo rozhodnuto o námitkách proti úpravě pachtovného, které se pachtýř domáhal. Následkem toho bylo zbytečné, by pachtýř sám učinil takový návrh u soudu, řízení bylo včas u soudu zahájeno, takže následky zmeškání nemohou pachtýře stihnouti.

N e j v y š š í s o u d změnil napadené usnesení v ten rozum, že odmítl i návrh pachtýře na úpravu pachtovného i námitky propachtovatelky.